

LXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 73 af 23de Mai 1873.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 30te Juni 1881).

Ved § 9 i ovennævnte Lov er det tilladt de kommunale Bestyrelser i Kjøbstæderne og i de saakaldte Handelspladser med Indenrigsministerens Samtykke at affatte en Vedtægt, hvori der træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang de i Loven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsadkomster (Værtshushold, Restauration, Konditori) kunne meddeles i Kommunen, hvorimod der ingen Hjemmel høves til at begrænse Gæstgiveriernes Antal. Efter at det imidlertid ved Højesteretsdom af 25de Januar 1881 er statueret, at Gæstgiverne i Kjøbstæderne have Berettigelse til at beværte Stedets Beboere, kan den tilføjede Begrænsning af Værtshusholdernes m. Fl.s Antal omgaaes derved, at der tages Borgerkab paa Gæstgiveri, som da kun benyttes til at drive de i § 58 nævnte Næringsveie, og Udvalget er derfor ganske enig med Indenrigsministeren i, at det er nødvendigt, at der ad Lovgivningsveien træffes Bestemmelser for at forhindre Saadant. Vi finde det imidlertid ikke tilraadeligt at søge at naae dette ad den i Lovforslaget foreslaaede Veie, nemlig ved at begrænse Gæstgiveriernes Antal. Dissets Tal maa rette sig efter den til enhver Tid tilstedeværende Trang; om man end sætter Tallet noget rundeligt, kan dette ikke være tilstrækkeligt, navnlig hvis de ledige Pladser optages af Folk, der, hvad jo ikke kan forhindres, ikke ville drive Gæstgiveri, men kun Værtshushold; er Tallet fuldt, kan der ikke indrettes nye tidsvarende Gæstgiverier eller Hoteller. Da Gæstgiverierne er knyttet til Personen og ikke til Eiendommen, vil den Næringsdrivendes Død, Vortflytning eller Dødsfald med Næringsdrivende et betydeligt Eiendomsstab; at undgaa dette ved, som i Lovforslagets Motiver antydet, at optage i Vedtægten Bestemmelser om, at Afkomst til at drive Gæst-

giveri i de bestaaende Gæstgivergaarde kan meddeles udenfor det iøvrigt bestemte Antal af Adkomster, vil efter vor Formening være uheldigt, da herved vilde stables et Privilegium for de bestaaende Gæstgivergaarde, og ny indrettede Gæstgiverier kunde da i hvert Fald ikke nyde godt af en saadan Bestemmelse, og da deres Eksistens saaledes blev knyttet til en bestemt Person, vilde man omtrent umuliggjøre deres Oprettelse.

Udvalget har derfor taget under Overveielse, om ikke det ved Lovforslaget tilføjede Maal kunde naaes enten ved en Bestemmelse om, at den Gæstgiver, der driver Beværtningsnæringsdriving, uden tillige at opfylde Bestemmelserne i § 2 i Frd. 5te Marts 1695 om de Værelser eller Kamre med Senge, der skulle høves til udelukkende Raadighed for Reisende, skal straffes for ulovligt Værtshushold, eller ved en Bestemmelse om, at Ret til at drive Gæstgiveri i de Kjøbstæder, hvor Antallet af de i Næringslovens § 58 omhandlede Næringsdrivende er begrænset ved en Vedtægt, kun kan erhverves ved en gennem Indenrigsministeriet udsærdiget Bevilling; og vi have tillige blandt Andet taget under Overveielse, om man ikke, samtidig med at man gjør et Tillæg til Bestemmelsen i § 9 i Lov af 23de Mai 1873 for at forhindre dens Omgaaen, kunde optage et andet Tillæg, gaaende ud paa, at, naar Flere end der efter Vedtægten kunne erholde Borgerkab, begjære Saadant, kan den kommunale Bestyrelse blandt disse vælge den mest Kvalificerede, istedetfor den uheldige Bestemmelse, der nu findes i Vedtægterne, at den skal have Borgerkab, der først melder sig; men da det under de forhaandenværende Omstændigheder har kunnet anses for givet, at Behandlingen af Lovforslaget ikke vil blive ført til endelig Afslutning, have vi ikke villet stille bestemte Forslag.

Lerche,
Formand.

W. Peterfen.

N. Rasmussen.

Rump.

Schlegel,
Ordfører.